

---

# Programas

POLITIZGLĪTĪBAS DARBAM KOLONIJĀ



---

LATVIJU IZDEVNECĪBA

Maskavā, 1925. g.



---

Типография им. т. АРТЕМА „Латиздат“, Почтовая, 14.

Главлит № 39950.

Тираж 1000 экз.



## KĀ MĀCITEES ĻEŅINISMU

Mācotees Ļeņinismu, pats galvenais — nevis atcerēties dažādus stikumus, datus, pašteiktos vārdus u. t. t. Tos, kuri mācās Ļeņinismu, vajaga eemācīt saprast pašu Ļeņinu. Ļeņina un Ļeņinisma saprašana ir pats galvenais Ļeņina darbu lasišanas uzdevums.

Man kādreiz peenācās runāt ar Ļeņinu par marksisma mācīšanos Sverdlova univerzitatē. Tika stāstīts, ka students, kurš visu nakti strīdejees par to, kā formulēt „kas ir vērtība“ — līdz tādai pakāpei bijis apmulsis, ka no rīta izskrējis uz eelas, satvēris garamgājeju un jautājis: kā viņš formulēs „kas ir vērtība“.

Kad es to atstāstiju Ļeņinam, viņš teica, ka tas nav marksisms, mācotees Marksu, dzitees pēc izteiceenu burtiskās pareizības. Galvenais pee marksisma mācīšanās — saprast marksisma garu, saprast galvenās idejas, prast peeleotot marksismu īstenībai.

Lūk, kad mēs gribam izskaidrot, kas ir Ļeņinisms, mums jāsaaka, ka tas ir kreeviskai īstenībai, mūsu patreizejai īstenībai peeleetotais marksisms. Tapēc, ja jūs gribeseet pulciņos, kursos, kur jūs nodarboseatees, pēc eespējas jo labaki izskaidrot Ļeņinismu, jums vispirms būs jācenšas panākt to, lai beedri saprot, eekš kam pastāv marksisms, eekš kam pastāv marksistiskā metode, marksistiskā peeeja īstenībai. Vajaga parādīt, kā Markss saprata šķiru cīņu, kurp un kā eef sabeedrības attīstība, kā viņš ar savu teoriju palīdzēja šķiru cīņas attīstībai, palīdzēja apzinātees strādneeku šķīrai tos uzdevumus, kurus viņai nospraudusi vēsture. Tapēc uz marksisma, uz viņa pamatu izmācīšanos vajaga vērst visnopeetnako vēribu. Tagadejā jaunatne ļoti beeži aizmirst šo leetas pusi pee patreizejas īstenības jautajumu apskatīšanas un ļoti beeži peeeet jautajumeem ne no marksisma redzes veedokļa. — Vecā paaudze, kura nokļuva pee marksisma ļoti ilgas meklešanas ceļā, protams, zin marksismu, bet jaunā paaudze gājusi citu ceļu. Viņa izauga teeši revolucionārās cīņas ugunīs, un marksisms preekš viņas nav tas, kas bij preekš vecās paaudzes. Šo faktu nevajaga aizmirst, un tapēc jaunā paaudze apbruņojama ar marksistiskās metodes sapratni, viņai jāod zinātniskā zocialisma pasaulisuzskats.

Vispirms, vajaga dot beedreem jēdzeenu par to, kas ir zinātniskais zocialisms, kas ir marksisms. Vajaga parādīt Ļeņina atteecības pret mūsu dzīves galvenem jautajumeem, parādīt to, ka viņš bija pareizs marksists un eekš tam pastāveja viņa spēks. Teit no svara teektees nevis pēc ta, lai uzzinātu, kā Ļeņins izteices par to jeb citu atsevišķo jautajumu, uzvērt faktu uz fakta, bet vajaga ņemt pašu galveno, pašu leetišķako, pašu raksturīgako un tadejadi nospraut galveno līniju, kura tad nu pamatīgi jāizpēta.

Mācotees Ļeņinismu, vispirms nepeeecešami pakavetees pee ta, kā Ļeņins peegāja pee topošās īstenības parādību izzinašanas un novērtēšanas. Ļeņins veenmēr centās noteikt, kādu lomu spēlē zināmā parādība strādneeku šķiras vispāreajā cīņā par ideālu sasneegšanu. Lūk šī parādību šķīrošana, prašana noteikt viņu veetu vispāreajā notikumū ķēdē, ir preekš mums ārkārtīgi svāriga, ja mēs gribam atrast līdzekļus, kā uz šīm parādībām darīt eespaudu.

Jebkuru parādību marksisti, un tā tad arī Ļeņins, veenmēr apskatīja viņas teešā (konkretā) apkārtņē. Man nāk atmiņā veena doma, kurai mūsu laikā bij leela nozīme. Tās bij Mirtova „vēsturiskās vēstules“. Tur veenā veetā teikts, ka katrs karogs, būdams revolucionārs zināmā momentā, pēcak var kļūt par reakcionaru karogu. Un lūk, ja mēs atskatīseemes uz mūsu netālo pagātni, tad



redzesim, ka, peemēram, satversmes sapulces lozungs, būdams sākumā revolucionars lozungs, vēlaki kļuva par kontrevolucionijas lozungu. Sākumā, kad vēl nebij nekādas strādneeku varas, kad bija carisms, — tad satversmes sapulces lozungs bij tas lozungs, kurš nozīmeja strādneeku šķiras brīvu attīstību dēļ tālākas organizēšanās un attīstības. Bet pee Padomjvāras, pēc II. padomju kongresa, satversmes sapulce bij jau pavisam kaut kas cits. Viņa nozīmeja, ka revolucionarai strādneeku un zemneeku varai, kura noorganizējās padomju veidā, jaatdod veeta satversmes sapulces varai, buržuazijas varai, un lozungs, kurš tam momentā bij revolucionars, vēlaki kļuva par reakcionaru.

Lūk šī prašana caurskatīt faktu viņa teešā (konkrētā) apkārtņē — ir ļeņinisma pazīme. Protams, tas nav nekas cits, kā marksistiskā metode, bet viņu vajadzeja prast izvest dzīvē, un tas ir tas vērtīgais, kas eenests no ļeņinisma revolucionarā taktikā un kam ir milzīga nozīme. Bez tam, katra parādība, kura mums ir, mums jaapskata viņas attīstībā.

Tādā kārtā parādību izzinašana, viņas veetas svarīguma noteikšana, parādības apskatišana teešā apkārtņē un attīstībā, sastāda tās ipatnības peeejā pee istenības, kuras raksturo ļeņinismu.

(Iz b. K r u p s k a j a s runas Maskavas org.  
ļeņinisma pulciņu vaditaju sapulcē)



# SĀDŽAS CEĻOJOŠĀS SKOLAS POLITABECES KURSA PROGRAMA

## I. SĀDŽA UN PILSĒTA ZPRS

### 1. SARUNA

Zemneku saimniecības patreizejais stāvoklis

Zemneku lauksaimniecības zemais līmenis ZPRS. Dzīvā un nedzīvā inventara trūkums. Sējamlauku zemais ražīgums. 1921.—1922. g. g. bads. Turpmako gadu veetējā un daļējā neraža.

Eemesli, kuri sagatavja lauksaimniecības zemo līmeni ZPRS: 1) muižneku un kapitalistu ārkārtīga zemneku eksploatacija pēe carisma; 2) zemes trūkums; 3) strēmeļu sistēma; 4) trijlauku sistēma; 5) kultūrelības zemais līmenis sādžā; 6) imperialistiskais karš; 7) pilsoņu karš; 8) pilsoņkara izsauktā nepececešamība peemērot fabriku-zavodu rūpniecību kara aizsardzības vajadzībām un saimniecisko saišu pārtrūkums starp pilsētu un sādžu šī kara periodā; 9) Padomju Kreevijas saimnieciskā blokāde no kapitalistiskām valstīm.

Zemneku saimniecību uzplaukšanas sākums pēdejos gados un viņu tālākās uzlabošanas iespējāmības. Zinatne, teņnika un zemkopība. Zemkopības vešanas peemēri augstās zemkopības kultūras zemēs. Kolektīva lauksaimniecības vešana kā ceļš uz patesu viņas līmeņa pacelšanu.

Literatūra: J. Jaroslavskis — Politabece preekš sādžas. I. d., 5. — 46. lpp.

### 2. SARUNA

Patreizejās sādžas šķiru atteecības un viņas atteecības pret pilsētu

Šķiru nogrupejumi patreizejā sādžā: sādžas nabadzīge slāņi (laukstrādneeki un mazmantīgo saimniecības), videjā zemneecība un budži. Ļeņins par sādžas nemantīgeem slāņeem un videjo zemneecību. Sādžas noslāņošānās peeaugums pēdejos gados. Nabadzīgo un videjo zemneku eksploatacija no budžeem. Zemneecības pašpalīdzības komitejas kā cīņas eeroči pret šo eksploataciju.

Kooperacija sādžā, viņas vispārejšais stāvoklis un viņas nozīme cīņā ar budžu eksploataciju. Kooperacija un valsts tirdzneecība kā saites līdzeklis starp zemneku saimniecību un valsts rūpniecību. Valsts rūpniecības vispārejšais stāvoklis un viņas nozīme preekš nabadzīgo un videjo zemneku saimniecības pacelšanas. Ļeņins par saikni starp zemneku saimniecību un valsts rūpniecību. Valsts ārejšā tirdzneecība, viņas nozīme un nepececešamība preekš zemneku saimniecības. Padomju vara, zem kompartijas vadības, pārvērš leelrūpniecību, tirdzneecību un kooperaciju no videjās un nabadzīgās zemneecības ekspoatacijas līdzekļeem par viņu saimniecības pacelšanas un budžu ekspoatacijas iznīcina-



šanas līdzekļiem. Tikai komunisms iznīcina visas neveiklības un nabadzības pēdas sādžā.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece I. d., 46.—89. lpp. XIV. partikonferences rezolūcijas.

## II. PADOMJU VARA

### 3. SARUNA

Zemniecības saveenība ar strādneeku šķiru un Padomju vara

Zemneeku saimniecības un rūpniecības savstarpeja atkarība. Strādneeka un zemneeka savstarpeja eeinteresētība lauksaimniecības un rūpniecības pacelšanā. Strādneeku un zemneeku saveenība — abeju interese. Strādneeku šķiras vadošās lomas nozīme šajā saveenībā. Padomju vara kā strādneeku šķiras saveenība ar zemniecību. Ļeņins par proletariata diktaturu un padomju varu kā izklaideto zemniecības masu pulcešanas eeroci ap organizeto proletariatu. Ļeņins par strādneeku un zemneeku masu peevilkšanu pee „pastāvīgas, neaprobežotas un pee tam noteicošas līdzdalības valsts demokrātiskā pārvaldē”. ZPRS Konstitūcijas galvenās līnijas kā šo Ļeņina novēlejumū izpaudivms.

KKP loma padomju valstī. Kapēc strādneeks un zemneeks uztic padomju valsts vadību komunistiskai partijai.

Padomju zemakais aparats pilsētā un sādžā. Līdzekļi padomju darba uzlabošanai sādžā. Jaunais noteikums par sādžu padomem, pagastu izpildkomitejam un viņu vēlešanam. Pagastu saimniecisko un administratīvo teesību paplašinašana. Sādžu padomju un pagastu izpildkomiteju loma zemniecības saimniecību pacelšanā. Partijas šūniņa un zemakais padomju aparats sādžā. KĻKJS šūniņa un padomes sādžā.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. I. d., 89.—116. lpp.; II. d. 150., 171.—174. lpp.

### 4. SARUNA

ZPRS un apspeesto tautu atsvabinašana

ZPRS — visu viņu apdzīvojošo tautu strādneeku un zemneeku saveenība. Kreeviju apdzīvojošo tautu stāvoklis līdz Oktobra revolūcijai. Kā cariskā patvaldība, muižneeki un kapitalisti apspeeda un eksploateja nespēcīgās un atpakaļpalikušās nekreevu valodas tautības. Kā un kapēc viņi sēja naidu starp dažādo tautību darbļaudim. Nekreevu valodas tautību stāvoklis ZPRS. Viņu verdzības un apspeešanas iznīcinašana. Visu tautību darbļaužu brālība kā draudzīga un sekmīga ZPRS saimniecības pacelšanas darba noteikums. Saveenības nacionalās republikas, autonomās nacionalās republikas un apgabali un viņu teesības ZPRS. ZPRS republiku un apgabalu mazakuma tautības; viņu teesības. Padomju valsts un kapitalistisko valstju apspeestās Austrumtautas. Padomju vara un KKP peepilda V. I. Ļeņina novēlejumus par apspeesto tautu atsvabinašanu. Ļeņina mācība nacionalā jautajumā un Kominterne.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. II. d. 197.—213. lpp.



### III. STRĀDNEEKU UN ZEMNEEKU SAVEENIBA CĪŅĀ PAR VIŅU ATSVABINAŠANU

#### 5. SARUŅA

Zemniecība pee muižneeku un kapitalistu varas .

Zemniecības gadusimteneem ilgā verdzinašana no muižneekiem līdz Oktobra revolūcijai un Padomju varas nodibīšanai. Zemneeku eksploācija pee dzimtbūšanas un zemneeku cīņa pret dzimtbūšanu. Dzimtbūšanas krišana un zemniecības aplaupīšana pee viņas atcelšanas. Kapēc muižneekiem un kapitalistiem bij vajadzīgs zemneeku zemes trūkums. Kā muižneeki eksploācija nabadzīgos un videjos zemneekus. Zemes nomašana no muižneekiem (dzimtbūnieciskā bada noma) pret „atstrādašanu“ u. t. t. Kā tirdznieciskais un rūpnieciskais kapitāls eksploācija nabadzīgo zemniecību. Uzpircējs, fabrika un zemneeku mājzemes. Sādžas budzīgs—kapitalistu un muižneeku saveenībneeks. Rūpnieciskā kapitalisma attīstības espaids uz sādžas, zemneeku un muižneeku saimniecībām. Ārzemju kapitāla un ārejas tirdzniecības loma. Labības izvešana uz ārziemem (eksports) un tās nozīme preekš muižneeku un zemneeku saimniecībām vecajā Kreevijā. Cariskā valdība kā muižneeku un Kreevijas un ārzemju kapitalistu saveenības valdība. Kā eksploācija zemneekus cariskā patvaldība un kā viņa aizstāveja muižneekus pret zemneekiem. Zemneeku agraree nemeeri un viņu apspeeršana no cariskās patvaldības. Zemneeku bezzejas stāvoklis pee kapitalisma un viņu nespēja gāst muižniecisko un patvaldniecisko jūgu pašu spēkiem veen bez strādneeku šķiras organizetas vadības un palīdzības.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. I. d. 117.—158. lpp.

#### 6. SARUŅA

Strādneeku kustības pirmee soļi un viņu pirmās politiskās organizācijas

Strādneeku šķira—cariskā Kreevijā apspeerstās zemniecības veenīgā saveenībneece. Strādneeku šķiras izdališanās no zemniecības un viņas skaitliskā peeaugšana līdz ar kapitalisma augšanu un zemniecības izputēšanu. Starpība starp strādneeka un zemneeka stāvokli un eksploāciju. Privatā saimniecība saskalda zemniecību un traucē cīņu ar eksploātooreem. Darbs kapitalistiskā fabrikā un zavodā apveeno un organizē strādneekus dēļ šīs cīņas. Strādneeks un zemneeks cīņā par zocialismu un 70-to gadu zocialistu-tautcīnitaju cīņa ar patvaldību. Pirmās strādneeku politiskās organizācijas (Deenvidus un Zeemeļu strādneeku cīņas saveenības), viņu saites ar tautcīnitajiem, un viņu atšķirība no pēdejeem. Kreevu pirmee marksisti: „Darba atsvabinašanas grupa“.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. I. d. 159.—168. lpp.

A. Stančinskis: Politabece (otrs izdevums). 1925. g. 76.—78. lpp.

G. Zinovjevs: KKP vēsture. „Priboi“ izd. 1924. g. 29.—39. lpp.

#### 7. SARUŅA

V. I. Ļeņins un leelnieciskās partijas rašanās

Ļeņina eestāšanās revolucionārā kustībā. Ļeņins Peterburgā. 90-to gadu tautcīnitaji un viņu atteikšanās no revolucionārās cīņas. Ļeņins un Plechanovs pret tautcīnitajiem, par marksismu, par revolucionaru cīņu ar carisko patvaldību



un par strādneeku šķiras un viņas partijas vadošo lomu atsvabinašanas cīņā. 90-to gadu strādneeku kustība. Ļeņins un Peterburgas cīņas saveenība par strādneeku šķiras atsvabinašanu. Tādas pat saveenības citās veetās. KZDSP pirmais kongress. Jautajums par cīņu ar patvaldību un strādneeku šķiras vadošo lomu šī kongresa Manifestā. „Economistu“ parādišanās. „Economisma“ būtība. Ļeņins un „Iskra“. Ļeņina un „Iskras“ cīņa pret ekonomistiem par strādneeku šķiras revolucionārās partijas atjaunošanu un par viņas (strādneeku šķiras) hegemoniju (vadošo lomu) cīņā ar patvaldību. Strādneeku un zemneeku kustība 90-to gadu sākumā. Jautajums par strādneeku un zemneeku kustības saikni. Eseri — tolaiku jaunee „tautcīnitaji“. Viņu strādneeku šķiras lomas neizprašana. Ļeņins un „Iskra“ cīņā ar tautcīnitajiem. Kā Ļeņins tad izšķīra jautajumu par strādneeku un zemneeku kustības saikni (muižnieciskā jūga iznīcīnašana, zemes atdošana („otrezki“)). Partijas otrais kongress. Viņa programma; cīņa ar patvaldību un zemes jautajums šajā programmā. Jautajums par partijas uzbūvi šajā kongresā. Sašķelšanās leelineekos un mazineekos.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. I. d. 168.—174. lpp.

A. Stančinskis: Politabece. 81.—96. lpp.

G. Zinovjevs: KKP vēsture 56.—71. lpp.

## 8. SARUNA

1905. gads

Domstarpību pēaugsšana starp leelineekiem un mazineekiem līdz ar strādneeku un zemneeku kustības pēaugsšanu. Ļeņins — leelineeku preekšgalā; Plechanovs, Martovs, Trockis — mazineeku preekšgalā. Ceļš, pa kuru sauc strādneeku šķiru un zemneecību leelineeki (saikne starp strādneeku kustību pret kapitalistiem un zemneeku kustību pret muižneekiem zem strādneeku šķiras un viņas partijas vadības, bruņota sacelšanās pret carisko patvaldību un viņas gāšana, strādneecības un zemneecības revolucionāri-demokratiskā diktatūra). Mazineeku ceļš (strādneeku revolucionārās kustības saikne ar liberalo buržuaziju; buržuazijas bīdīšana cīņā ar patvaldību un uz varu; ne strādneeku šķiras, bet buržuazijas vadošā loma; zemneecības revolucionārās lomas noleegšana). Trocka atsevišķā pozīcija; viņa „permanentas revolūcijas“ teorija, līdz ar mazneecisko zemneecības lomas noleegšanu, neatrauj viņu no mazineekiem. Eseru ceļš (strādneeku šķiras un viņas patstāvīgās partijas vadošās lomas noleegšana; pirmā veetā intelīgēncē un terors). 1905. gada notikumi pēerāda leelineeciskā ceļa pēreizību. „Asīnainā“ svētdēna (9. janvaris). Streiku vilnis pēc viņas. Zemneeku agrarā kustība. Kustība armijā. Liberalā buržuazija un viņas mēģinājumi salgt ar patvaldību. Oktobra streiks. Strādneeku deputatu padomes. Decembra sacelšanās Maskavā. Nesaskaņotība strādneeku un zemneeku kustībā. Abu kustību nepēeteekošā organizēšana. Patvaldības un liberalās buržuazijas izlīgums un I. Valsts Domes sasaukšana.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece, I. d., 174.—182. lpp. un II. d., 167.—168. lpp.

A. Stančinskis: Politabece, 99.—110. lpp.

G. Zinovjevs: KKP vēsture, 77.—89. lpp.

## 9. SARUNA

No 1905. gada līdz imperialistiskam karam

Leelineeku un mazineeku pirmās revolūcijas pēedzīvojumu novērtējums IV. (apveenotā) KZDSP kongresā. Kā izšķīra viņā zemes jautajumu leelineeki un mazineeki (zemes nacionalizācija un municipalizācija). Kā eeteica viņu izšķīrt tanī laikā eseri un „trudoviki“ (darba grupa). Kā izšķīra zemes jautā-



jumu cara valdība. Stolipina zemes likums. Valdības kurss uz budzi. Reakcija pilnā spēkā. Strādneeku šķiras organizāciju sagraušana. Mazineeku atteikšanās no revolucionārās cīņas un no nelegalās partijas (likvidatorisms). Leelineeku un mazineeku cīņa par nelegalās partijas pasargašanu un par viņas revolucionārajiem lozungiem. Leelineeki, kā agrāk, par strādneeku un zemneeku kustības saikni. Trīs leelineeku valzvis: demokrātiskā republika, muižneeku zemes konfiscēšana un 8-stundu darba deena. Legālo iespējāmību revolucionārā izmantošana no leelineeekiem. Jauna strādneeku kustības viļņa sākums. Leelineeku pilnīga atdalīšanās no mazineeekiem. Trockis ar likvidatoriem pret leelineeekiem kā reakcijas periodā, tā arī jauna kustības atplaukuma periodā. Streiku vilnis pēc Ļenas apšaušanas. Leelineeki no jauna strādneeku kustības preekšgalā. Mazineeki—viņas dzēseji. Leelineeciskā „Pravda”. No streikeem atkal uz barikadēm. Imperialistiskais karš uz laiku aprauj revolucionārās kustības pēaugumu.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece, I. d., 183.—185. lpp.

A. Stančinskis: Politabece, 108.—126. lpp.

G. Zinovjevs: KKP vēsture, 100.—118. lpp.

## 10. SARUNA.

Imperialistiskais karš un Februāra revolūcija. — No Februāra uz Oktobri.

1914.—18. g. imperialistiskā kara cēloņi. Karš un labee socialisti-aisardneeki („oboronci”) peē mums (mazineeki un eseri) un ārzemēs (II. Internacionāles partijas). Karš un leelineeki. Leelineeku lozungs — imperialistiskā kara pārvēršana pilsoņu karā. Leelineeki un „savas tēvijas” sakaušana. Vidējās grupas un viņu slēptais oportūnisms („oborončestvo”). Trockis starp leelineeekiem un mazineeekiem; viņa lozungi: „ne uzvaru, ne sakaušanu”. Rūpniecības un lauksaimniecības sabrukums kara laikā Kreevijā. Karš apveenoja un apbruņoja strādneekus un zemneekus pret cara valdību. Februāra revolūcija. Strādneeku un Zaldatu deputātu Padomes. Zemneeku deputātu Padomes. Padomes zem mazineeku un eseru eespaīda. Mazineeki un eseri padod viņas buržuazijai. Spēks strādneeku un zemneeku rokās, valsts vara buržuazijas rokās. Ļeņina atbraukšana. Ļeņina un leelineeku cīņa ar labajiem socialistiem un Pagaidvaldību par meeru, par zemi zemneeekiem, par strādneeku kontroli par fabrikām un zavodeem, par strādneeku un zemneeku cīņas veenību, par padomju varu. No aprīļa uz jūliju. Strādneeku un zemneeku apveenošanās ap leelineeekiem pret buržuaziju, muižneeekiem un labajiem socialistiem. Pagaidvaldības gāšana un varas sagrābšana no strādneekiem un zemneekiem zem leelineeciskās partijas vadības. Ļeņina loma Oktobra revolūcijā. Nepareizs Oktobrerevolūcijas notikumu apgaismojums no b. Trocka.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece, I. d., 186.—202. lpp.; II. d., 167.—168. lpp.

## 11. SARUNA

Otrā deenā pēc Oktobra. Pilsoņu karš un kara komunisms

Oktobra revolūcija — muižneeku un kapitalistu simtgadīgā jūga krišana. Zemes nacionalizācija un muižneeku, klosteru, novada kņazu un kabinetu zemes atdošana zemneeekiem. Banku un leelrūpniecības nacionalizācija. Jautājums par meeru. Ļeņina cīņa pret kreiseem komunistiem un Trocki par meera noslēgšanu. Ļeņina uzvara un Padomju Kreevijas izeja no kara (Brestes meers).

Kapitalisti, muižneeki, sādžas budži un cariskee ģenerāļi grib atgreet savu varu par strādneekiem un zemneekiem un organizē kontrevolucionāru



uzbrukumu. Starptautiskais kapitāls palīdz viņiem. Aizsardzība pret kontrevolūciju. Sarkanais terors. Sarkanās Armijas organizēšana pilsoņu kara gaitā. Strādneeku un zemneeku kara-politiskā saveenība pret kontrevolūciju. Starptautiskā proletariāta līdzjušana un palīdzība. Kara komunisms — kā līdzeklis atbrūnot buržuaziju un sveest visus līdzekļus un spēkus Oktobra revolūcijas eekarojumu aizsargašanai. Cīņa ar budžeem sādžā. Nemantigo komitejas („kombedi“). Pārtikas repartīcija. Cilveku un zirgu mobilizācija. Pilsētas rūpniecības militarizēšana. Strādneeku un zemneeku varonīgā spēku peespešana cīņā ar kontrevolūciju. KKP loma šajā cīņā. VIII. KKP kongress par strādneeku un zemneeku saveenības nostiprinašanu šajā cīņā (jautājums par atteecibam pret videjo zemniecību). Nemantigo komiteju likvidešana. Kolčaka un Denikina sagraušana. Polijas un Vrangeļa uzstāšanās. Vrangeļa sagraušana, strādneeku un zemneeku galīgā uzvara pār Padomju Kreevijas eekšejo kontrevolūciju. Pāreja uz saimniecisko jaunradišanu. VIII. Padomju Kongresa uzsaukums.

J. Jaroslavskis: Sādžas palitabece. II. d. 5. — 29. lpp.

#### IV. STRĀDNEEKU UN ZEMNEEKU SAIMNEECISKĀ SAVEENIBA CEJĀ UZ KOMUNISMU

##### 12. SARUNA

Jaunā ekonomiskā politika kā strādneeku un zemneeku saimnieciskā saveenība

KKP X. kongress. Pāreja no pārtikas repartīcijas uz pārtikas nodokli kā pirmais solis no kara komunisma uz jauno ekonomisko politiku. Leņins par šo pāreju. Jaunās ekonomiskās politikas tālākee etapi un galvenās pazīmes: brīva zemneeku rīcība ar saveem atlikumeem; valsts rūpniecības un zemneeku saimniecības ražošana preekš tīrgus; valsts rūpniecības ražošana uz saimnieciskā aprēķina pamateem; valsts tirdzniecības un kooperācijas, kā saiknes līdzekļa starp lauksaimniecību un valsts rūpniecību, attīstība. Privātas tirdzniecības un privātas rūpniecības attīstība, paturot valstij visus ekonomiskās valdības eeročus — zemi, leelrūpniecību, bankas transportu, ārejo tirdzniecību. Jaunā ekonomiskā politika — valsts kapitalisms pee proletariāta diktaturas viņa saveenībā ar zemniecību. Jaunā ekonomiskā politika — veenīgais ceļš uz komunismu, zemē ar sīku zemneeku saimniecību. Leņins par šo strādneeku šķiras un zemniecības draudzīgo ceļu, kuru viņi eet roku rokā.

Breesmas, kuras rada jaunā ekonomiskā politika sādžā (budžu attīstība. Saiknes eespējamība starp zemniecību un privāto kapitalu). Līdzekļi pārspēt šīs breesmas: lauksaimnieciskā un patēretāju kooperācija, valsts tirdzniecība, valsts rūpniecības izstrādājumus uz sādžu, darba ražīguma pacelšana valsts rūpniecībā un pilsētas preču palētinašana. (Kapēc privātais kapitāls nespēj sev atgreett ne politisko, ne ekonomisko kundzību pār strādneekem un zemneekem).

Partijas vadības svarīgums saimnieciskā veidošanā jaunās ekonomiskās politikas apstākļos. Šīs vadības stingruma nepeceesamība un vajadzība uzturēt partijā veenību un disciplīnu. Parteiskās vadības peemērošana saimnieciskā darba un uzbūves uzdevumeem pee jaunās ekonomiskās politikas. Cīņa par partiju un par saikni ar zemniecību pret novirzeeneem partijā. „Strādneeku opozīcija“ un trockisms 1921. gadā. Opozīcija un trockisms 1923. — 24. g.g. Viņu kopejā pazīme — strādneeku un zemneeku saveenības svarīguma neizprašana.

Leņina novēletās ekonomiskās politikas stingra izvešana no partijas. Šīs politikas rezultāti: valsts rūpniecības un lauksaimniecības uzplaukums, padomju valsts kara spēju nostiprinašanās, viņas starptautiskā stāvokļa nostiprinašanās.

J. Jaroslavskis: Sādžas palitabece. II. d., 30. — 51. un 167. — 168. lpp.



### 13. SARUNA

#### Padomju varas zemes politika

Zemes sadalījums ZPRS. Organi, kuri pārziņ zemes fondu. Kam ir zemesleetošanas teesības. Zemes noma. Zemes eerikojums un zemes eerceibas noteikuma galvenee momenti. Pārceļošana. Zemes beedriba. Zemes pārdališana un izdališana, saimneecibu sadališana. Teesu darbiba zemes leetās. Pagastu, aprinķu un guberņu zemes komisijas. Cīņa ar saimneecibu („dvor“) sasmalcināšanu. Hutoru un pļavu zeme. Zemes leetošana un zemes leetošanas noteikumu galvenee momenti. Zemes leetošanas dažadee veidi (beedribas, arteļi, eecirkņi). Padomju varas atteecibas pret zemes leetošanas formu izvēli. Beedribu zemes leetošana kā veena no pārējas pakāpem uz augstaku, komunistisku zemes leetošanas formu. Kolektivas saimneecibas un komunas. Viņu nozīme tagadnē un nākotnē. Padomju saimneecibas: viņu loma un nozīme.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. II. d. 54. — 78. lpp.

### 14. SARUNA

#### Lauksaimneecibas pacelšanas līdzekļi

Pēdejee partijas kongresi, XIV. partkonference un ZPRS III. Padomju Kongress par lauksaimneecibas attistišanas un nostiprinašanas līdzekļem. Lauksaimneecibas ražiguma pacelšana caur saimneekošanas papēmeenu uzlabošanu. Agronomiskā palīdziba zemneecibai no padomju valsts puses. Agrarpropaganda. Uzmudinašanas politika. Nodokļu un citi atveeglinājumi preekš atsevišķām saimneecibām, sādžām un pagasteem, kuri pāreet uz augstakām lauksaimneecibas kultūras formām. Lauksaimneecibas mehanizacija. Lauksaimneecibas mašīnu ražošanas paplašinašanas līdzekļi ZPRS, kā arī mašīnu eevešana no ārēm. Atveeglinājumi zemneecibai preekš mašīnu eegādašanās. Elektrifikacija lauksaimneecībā.

Lauksaimneeciskā tirgus nozīme un padomju valsts rūpes par viņa attistišanu. Patēretaju, lauksaimneeciskā un kredita kooperacija. XIII. partijas kongress un XIV. partijas konference par kooperaciju. Lauksaimneecibas banka, kā lauksaimneeciskā kredita centrs. Valsts asignejumi preekš lauksaimneeciskā kredita. Zemneeku līdzekļu peevilkšana kredita kooperacijā. Eekšejee aizpēmumi, kā apgrozibas līdzekļu avots preekš lauksaimneeciskā kredita. Naudas un sēkļu aizdevas. Veetejo sēklas fondu attistišana.

Visu šo mēru nozīme preekš nabadzigo un videjo zemneeku saimneecibas. XIV. partkonferences un III. Padomju Kongresa lēmumi par atteecibām pret sabedriskeem nogrupejumeem sādžā. Kompartijas un Padomju varas sevišķā uzmaniba palīdzet sādžas nabadzigeem slāņem. 1923. gada eksploatorisko līgumu atceļšana. Zemneecibas pašpalīdzibas beedribas. Valsts fondi preekš aizdevam nemantigo saimneecibām kā līdzeklis trūcigo slāņu pasargāšanai no budžu eksploatacijas. Nemantigo un videjo zemneeku saimneecību koopersāna un kolektīvizešana kā pareizakais zemneeku saimneecību uzlabošanas ceļš viņu attistībai uz komunismu.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. I. d. 30. — 46. lpp. II. d. 80. — 103. lpp.

### 15. SARUNA

#### Padomju varas finanču un nodokļu politika

Valsts izdevumi un viņu nozīme preekš strādneekem un zemneekem palīdziba valsts rūneecibai un zemneeku saimneecibai, Padomju valsts aizsar-



dzība, strādneeku un zemneeku izglītošana, viņu veselības aizsardzība u. t. t.) Izdevumu segšanas avoti. Teešee un neteešee nodokļi. Rūpniecības nodoklis. Mantas-eeenākumu nodoklis pilsētā. Veenotais lauksaimniecības nodoklis sādžā. (XIII. partijas kongress un XIV. partijas konference par nodokļeem sādžā. Nau-  
das un ceetās (stabilās) valutas nozīme preekš valsts budžeta.

1924. gada naudas reforma un viņas nozīme preekš valsts budžeta, preekš zemneeku saimniecības un valsts rūpniecības. Valsts bezdeficita budžeta svā-  
rigums un cīņa pēc viņa. Pirmais bezdeficita budžets 1924.—25. g. Veetejais  
budžets un veetejās vajadzības. Atskaitījumi no lauksaimniecības nodokļa veete-  
jām vajadzībām. Pagasta budžets. Eeēnākumi un izdevumi pagasta budžetā. Viņa  
sastādīšana un izpildīšana. Noteikta un bezdeficita pagasta budžeta svāri-  
gums preekš zemneeku saimniecības.

Padomju valsts finanču un nodokļu politikas vispārejs raksturs. Viņas  
sakrišana ar ekonomisko politiku, saimniecisko saikni starp strādneeku šķiru un  
zemniecību un viņas uzdevumeem.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. II. d. 106.—118. lpp.

J. Poļudovs: „Bez pagasta budžeta nevar uzlabot pagasta saimnee-  
cību“. „Krasnaja Nov.“ 1924. g.

## V. KK(I)P

### 16. SARUNA

#### KK(I)P programma un taktika

KKP loma strādneeku un zemneeku pagājušā revolucionārā cīņā. Viņas  
loma strādneeku un zemneeku revolucionārā jaunuzbūves darbā ZPRS. Kapēc  
ceļi, pa kureem veda un ved strādneekus un zemneekus KKP, noveda un ved  
pee uzvaras.

Programas nozīme preekš partijas, kura vada darbļaužu atsvabinašanas  
cīņu. V. Ī. Ļeņina loma KKP programas izstrādašanā. Partijas programa par  
ceļeem no kapitalismā uz proletarisko revoluciju, par proletariata diktaturu,  
par ceļeem uz komunismu caur proletariata diktaturu un par saveenību ar zem-  
niecību šajā ceļā.

Kas ir taktika. Pareizas taktikas svarīgums. Ļeņina loma KKP taktikas  
noteikšanā. Viņa taktikas galvenās pazīmes: proletariats — revolucijas galve-  
nais spēks, viņa tuvākais līdzbeedris — zemniecība; proletariata hegemonija  
(vadoņība); cīņa pret mēģinajumeem sagraut proletariata hegemoniju un nodot  
šo hegemoniju buržuazijai (mazniecisms); cīņa pret mēģinajumeem samazināt  
zemniecības lomu un saveenības svarīgumu ar viņu (mazniecisms, trockisms  
un novirzeeni partijā); veenmēr ar strādniecības un zemniecības masam;  
noteikts apstākļu un cīnošos spēku samēra novērtējums katrā atsevišķā mo-  
mentā; eet uzbrukumā un uz uzvaru līdz galam; prast bez panikas atkāptees,  
lai ar jauneem spēkeem izdevīgā momentā no jauna varetu sākt uzbrukumu.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece, II. d., 142.—165. lpp.

### 17. SARUNA

#### Partijas organizatoriskā uzbūve

Pareizas organizācijas nozīme preekš partijas, kura vada darbļaužu atsva-  
binašanas cīņu. Partijas organizācijas šema (no apakšas līdz augšai), centrali-  
zetība un disciplina, disciplinas un centralisma saveenojums ar demokratiju  
(demokratiskais centralisms) — partijas statutu pamats. Partijas veenība uz  
īdejiskās izturetības pamata (uzticība pārbaudītai programai un taktikai). Ļeņina



loma partijas organizatoriskās uzbūves galveno pamatu noteikšanā. Ļeņina un vecās gvardes pastāvīgā cīņa par partiju, par viņas idejisko izturību, veenību, disciplīnu pret mazineeķiem, izlīdzējiem („primirenci”) un pret novirzeņiem pašā partijā līdz Oktobrim un pēc Oktobra. Pēdējās opozīcijas pretpartejiskais novirzeņš 1923.—24. g. un trockisms. Viņa bīstamība. Viņa nosodišana no partijas.

Partijas zocālais sastāvs. Viņas strādneeciskais kodols un tā nozīme. Šī kodola pēaugums. Zemneeciskā daļa partijas sastāvā un viņas nozīme. Strādneeces un zemneeces partijā. Viņu nozīme. Partija un jaunatne. KĻKJS un tās nozīme, jo sevišķi sādžā. Partijas un KĻKJS zocālais sastāvs, kā strādneeku un zemneeku saveenības izpauēums pēe strādneeku šķiras vadošās lomas. XIV. partijas konference par partijas uzbūvi.

L. Kaganovičs: Kā uzbūvēta partija. „Krasnaja Nov”, 1924. g.

G. Zinovjevs: Strādneeku šķira un zemneecība. „Latvju Izdevneecība”. Maskavā, 1925. g.

## 18. SARUNA

### Partija sādžā

XIII. partijas kongress, Centralkomitejas 1924. g. oktobra plenums un XIV. partijas konference par partijas uzdevumeem un partšūniņu darbu sādžā. Partšūniņu darba galvene trūkumi sādžā. Partšūniņas kā politiskas organizācijas loma sādžā. Padomju organu, kooperatīvo, arodneecisko u. c. sabeedrisko organizāciju vadība. Frakciju nozīme un vadība caur viņām. Padomju darbības atdzīvinašana sādžā caur viņām. Padomju darbības atdzīvinašana sādžā caur aktīvās zemneecības pēevilkšanu viņās teešā padomju darbībā. Trūcīgo slāņu organizēšana ap zemneecības pašpalīdzības komitejam un kooperāciju. Šūniņa un bezpartejiskās zemneeku masas. Vilcejsiksnas no šūniņas uz zemneeku masu. Komjaunsaveenības, laukstrādneeku (batraku), demobilizēto sarkanarmeešu, zemneeku deputātu, skolotāju, zemkoru u. c. sādžas inteliģences loma.

Partijas šūniņu pastiprinašana ar partijas darbīneēķiem no pilsētas. Jaunu partijas darbīneeku sagatavošana no sādžas komunisteem, komjaunsaveešēem un bezpartijīseēķiem zemneēķiem. Esošo spēku jaunsagatavošana. Šī darba svarīgums sādžā un šūniņu līdzdalība šajā darbā.

G. Zinovjevs: Strādneeku šķira un zemneecība.

Par sādžas šūniņu darbību. „Moskovskij Rabočij”, 1925. g.

## 19. SARUNA

### KĻKJS darbs sādžā

Ko mācija Ļeņins jaunatnei. Mācība un audzinašana saistīta ar līdzdalību cīņā un jaunradišanā. Komjaunsaveenība kā jaunatnes komunistiskās audzinašanas masu organizācija. Komjaunsaveenības nosaukšana par Ļeņīnisku. Strādneeku un zemneeku jaunatnes apveenošana komjaunsaveenības rīndās. Strādneeku jaunatne — komjaunsaveenības galvenais kodols. Saveenības augšana sādžā. Laukstrādneeku, nabadzīgās un labākās vīdejas zemneecības jaunatnes plaša uzpēmšana komjaunsaveenības rīndās. Komjaunsaveenībā un partija. Sādžas aktīvs un proletariskās vadības izvešana (partejiskums, laukstrādneeku un nemantīgo izbīdīšana). Partijas vadība par komjaunsaveenību un vadība viņas praktiskā darbā. Komjaunsaveenība — partijas paltgs. Komjaunsaveenība un jauneēe pīoneeri. KĻKJS — Komjaunatnes Internacionāles labākā sekciņa.



## 20. SARUNA

## KĻKJS darbs sādžā (Beigas)

Komjaunsaveenības sabiedirski-politiskais darbs sādžā (palīdzība padomes darbā, kooperācijai, pašpalīdzības komitejai, darbineeku sūtīšana šajās organizācijās).

Saveenības loma lauksaimniecības pacelšanā. Agrarpropaganda. Lauksaimnieciskie pulciņi un plašo jaunatnes masu eevilkšana viņos.

Zemneeku jaunatnes skola. Kulturelā līmeņa pacelšana sādžā. Analfabetisma likvidešana. Komjaunsaveešu kopejais darbs ar skolotajiem.

Sakari ar zemneeku jaunatnes masu. Laukstrādneeku (batraku) interešu aizstāvēšana. Jaunatnes eevilkšana komjaunsaveenības darbā un sādžas sabiedriskā dzīvē.

## VI. ZPRS STARPTAUTISKAIS STĀVOKLIS, KOMINTERNE UN VISPASAULES REVOLUCIJA.

## 21. SARUNA

## Ceļā uz vispasaules revolūciju

ZPRS spēka un starptautiskās nōzīmes pēaugšana pēe strādneeku un zemneeku kopejās revolucionarās jaunradišanas. ZPRS ekonomisko sakaru atjaunošanās un augšana ar kapitalistiskām zemēm. Kapitalistiskās zemes veena pēc otras „atzīst“ ZPRS. Ekonomisko sakaru un atzīšanu nozīme preekš ZPRS saimniecības atjaunošanas pilsētā un sādžā. Drošu atteecību neespējamība ar citām valstīm, eekams tur vara kapitalistu rokās. Neespējamība pilnīgi pāreēt uz komunismu līdz varas eekarošanai no strādneeku šķiras citās zemēs. Kā norit strādneeku un zemneeku cīņa ar kapitalisteem un muižneekiem šajās zemēs un kas viņu vada. Leelineeki (III. Kommunistiskā Internacionale) un mazineeki (II. Internacionale) ārzemēs. Strādneeku šķiras saveenība ar zemniecību ārzemēs. Kominterne un zemneeku starptautiskā apveenība. Buržuazijas melnā gvarde — fašisti. Fašistu augšana un Kominternes augšana. Ļeņina — Kominternes dibinātāja un vadoņa — novēļējumi. Kominterne uz ļeņinskiem varas eekarošanas ceļiem no strādneeku šķiras visā pasaulē. Eiropas kulturelo zemju proletareešu saveenība ar apspesto Austrumu tautu zemniecību zem Kominternes vadības, — kā ceļš uz uzvaru.

Kad būs sasneegti KKP un Kominternes galejee mērķi, — kommunistiskās sabiedrības galveene pamati. Zemkopība kommunistiskā sabiedrībā.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece, II. d., 128.—140. lpp.

## VII. BAZNICA, RELIĢIJA, ZINATNE

## 22. SARUNA

## Baznica, reliģija un zinātne

Baznicas atdališana no valsts. Kapēc tas ir izdarīts no Padomju varas. Garīdzniecības un baznicas loma pēe cara valdības. Baznicas un klosteru zemes turešana. Garīdzniecības kontrevolucionarības cēļoņi. Reliģija kā eksploatoru eerocis darbļaužu verdziskošanai. Reliģija kā bremze darbļaužu revolucionarā jaunradišanā, pēc eksploatoru gāšanas. Reliģija un zinātne. Zinātne kā saimniecības pacelšanas līdzeklis. Zinātne un komunisms.

J. Jaroslavskis: Sādžas politabece. II. d. 215.—234. lpp.



## CEĻOJOŠO SKOLU MĀCĪBAS GRĀMATU PARAUŠSARAKSTS

(Apstiprināts no KKPCK)

A. Mācības grāmatas preekš propagandisteem (pa veenam ekzemplāram).

1. Astrovs: Хрестоматия по Ленину.
2. Staļins: О Ленине и ленинизме. (1r latv. izdevums zem nosauk. „Lēņinisma pamati“.)
3. Dubrovskis: Очерки Русской революции (сельское хозяйство).
4. Zinovjevs: История РКП.
5. Bubnovs: Основные вопросы истории РКП (6)
6. Krājums: „За ленинизм“.
7. Pokrovskis: Русская история (сжатый очерк.) часть 3-ья.
8. Bucharins: Путь к социализму и рабоче-крестьянский союз изд. 1925. г.
9. Stučka: Конституция СССР в вопросах и ответах.
10. Положение о виках и сельсоветах. Изд. НКВД.
11. Molotovs: Очередные задачи политики партии в связи с сельхознуждами деревни.
12. Staļins: Доклад о национальном вопросе.
13. Zinovjevs: Первое пятилетие Коминтерна.
14. Kaganovičs: Как построена РКП.
15. Резолюции и постановления XIV. партконференции.
16. Резолюции и постановл. XIII. с'езда РКП (б.)
17. РКП в резолюциях и постановлениях.
18. Staļins: Крестьянский вопрос.
19. Альбом диаграмм Главполитпросвета.
20. Staļins: Вопросы и ответы.
21. Постановления III. С'езда Сов. СССР и XII. С'зда РСФСР.
22. Jakovļevs: Расслоение деревни.
23. Библиотека по антирел. пропаганде.
24. „ „ „ РЛКСМ и пионера в дер.
25. „ „ „ по кооперации в дер.
26. „ „ „ по кооперации (изд. НКЮ).
27. Zinovjevs: Лицом к деревне.

### B. Metodiskā literatūra.

28. Lēņins: Соц. революция и задачи просвещения.
29. Krupskaja: Организ. самообразование.
30. Ostermans: Самообразование.
31. Работа с газетой в избе читальне (изд. Г. П. П.)

### C. Mācības grāmatas preekš kursanteem

32. Jaroslavskis: Учебник политграмоты для деревни, ч. I. и II.
33. Molotovs: Очередные задачи политики партии в связи с хоз. нуждами.
34. Хрестоматия для деревенских школ-передвижек Агитпропа ЦК.

D. Papildu grāmatas preekš ceļojošo skolu bibliotēkām (kursantu apspriešanai)

35. „Пионеры новой деревни“. С/х хрестоматия. Изд „Молод. Гвардия“ — 5 ekzemplāri.



36. Programma и устав РКП. — 10 ekzemplari. (Ir latv. izdevums „Prometeja“ apg.)
37. Спутник отпусника (изд. МК) — 5 ekzempl.
38. Zinovjēvs: Рабочий класс и крестьянство — 15 ekz. (Ir latv. izd. „Latvju Izdevniecības“ apg.)
39. Альбом диаграмм Г. П. П. — 5 ekz.
40. Географическая карта СССР. — 1 ekz.
41. Географич. карта мира, — 1 ekz.

## КОМJAUNSAVEEŠU I. PAKĀPES POLITSKOLAS PROGRAMA

### 1. SARUNA

#### Ļeņiniskā komjaunsaveenība

a) Komjaunsaveenība — partijas palīgs un rezerve. Komjaunsaveets un bezpartejiskais. Komjaunsaveenība — masu organizācija. Komjaunsaveets gatavojas eestātees partijā. Komjaunsaveenība — vilcējiksna starp partiju un plašajām strādneeku-zemneeku jaunatnes masām.

b) Komjaunsaveetiskā sādža. Komjaunsaveenības loma sādžā. Komjaunsaveenība pēc sava sastāva — strādneeciski-zemneeciska organizācija. Saveenības strādneeciskās un zemneeciskās daļas veenība. Proletariskā vadība.

c) Ļeņiniskā komjaunsaveenība. Komjaunsaveenības peedališanās zocialistiskās sabeedribas celšanā. Komjaunsaveenība — Sarkanās Armijas un Flotes rezerve. Ļeņiniskā mācība. Teorijas saistišana ar praktiku. Kapēc komjaunsaveenība nosauca sevi par ļeņinisko.

Literatura sarunai: Ļeņins—Jaunatnei; Zinovjēvs—P.LKCM. (изд. „Мол. Гвард.“).

### 2. SARUNA

#### (Turpmājums)

a) Komjaunsaveenības uzbūve. Komjaunsaveeša peenākumi. Komjaunsaveeša disciplina. No šūniņas līdz Centralkomitejai. Pašdarbība — komunistiskās audzinašanas pamats.

b) Komjaunsaveenība un partija. Kā partija vada komjaunsaveenību. Komjannsaveešu eevilkšana partijas dzīvē. Komjaunsaveenības peedališanās partijas diskusijā.

c) Pioneeri. Pioneerorganizācijas uzdevumi. Kapēc partija vada pioneerus caur komjaunsaveenību. Pioneeru eevilkšana sabeedriskā dzīvē.

Literatura temai: ta pati, kas eepreekšejai.

### 3. SARUNA

#### Padomes

a) Padomju uzdevumi. Kas un kā vēlē padomēs. Pilsētu padomju darbība. Sādžu padomju darbība. Kā padomes vada valstsaparatu. Komjaunsaveenība un padomes.

b) ZPRS uzbūve. ZPRS — tautību saveenība. No sādžas padomes līdz ZPRS Padomju Kongresam.



c) Partija un padomes. Partijas frakcijas. Kā partija vada valsti. Padomes — proletariata diktaturas forma.

Lit: P. Stučka — Konstitucija. P. Stučka — Ленинизм и государство (preekš vaditajeem). Vereščagins — Кто и как управляет советским государством.

#### 4. SARUNA

(Turpinājums)

a) Valstsaparata reorganizacija un specu loma. Vecā aparata atleekas. Birokratisms. Valstsaparata reorganizācijas nepecešamība. Kapēc izdarīta Centralās Kontrolkomisijas un Strādņ.-zemn. Inspekcijas Tautkomisariāta apveošana. Veco specu peevilkšanas un jaunu sagatavošanas nepecešamība.

b) Padomes — proletariata diktaturas augstakā forma. Strādneeku un zemneeku masu peevilkšana pārvaldes darbā. Buržujska un proletariska demokratija (vārda un preses u. t. t. „brīvība“ kapitalistiskās zemēs, ekspluatatoru apsvešana un pateesā ekspluatejamo brīvība Kreevijā). Sarkanā Armija.

c) Proletariata diktatura. Proletariata diktatura — kā ekspluatatoru apsvešana. Proletariata diktatura — kā zemniecības vadības forma. Proletariata diktatura un proletariskā demokratija.

Lit: t. p. eepreekš tem.

#### 5. SARUNA

Arodbeedribas

a) Arodbeedribas — komunisma skola. Zavodkomiteja un viņas komisijas. Arodbeedribu uzdevumi. Komjaunsaveenība un arodbeedribas.

b) Arodbeedribas — proletariskās diktaturas atbalsts. Arodbeedribu loma darba ražīguma pacelšanā. Arodbeedribas un valsts organi.

c) Partija un arodbeedribas. Partijas vadošā loma arodbeedribās. Arodbeedribas — vilcejsiksna starp partiju un strādneeku sķiras masam. Kapēc strādneeki izved savu diktaturu caur partiju.

Lit. Giriniss — Что такое производственный союз.

#### 6. SARUNA

Rūpniecība

a) Kapēc un kā pacelt darba ražīgumu. Darba algas atkarība no darba ražīguma. Cenu pazeminašanas nepecešamība uz pilsētas produktēem preekš strādneeku un zemneeku saimnieciskās saiknes nostiprinašanas. Darba ražīguma pacelšanas līdzekļi.

b) Strādneeku sķira un rūpniecība. Vaj valsts zavodos ir eksloatacija. Kur teek izleetota šo zavodu peļņa. Uzņēmumu savstarpejā atkarība. Kas un kā pārvalda rūpniecību Padomju Saveenībā.

c) Zocialistiskā rūpniecība — proletariskās diktaturas pamats. Kam peedereja fabrikas un zavodi agrak. Komandejošās virsotnes strādneeku valsts rokās.

Lit: Каменевс — Почему необходимо поднять производительность труда („Мол. Гв.“).



## 7. SARUNA

### Jaunā ekonomiskā politika

a) Pilsētas sakari ar sādžu. Sīkās zemneeku saimniecības atšķirība no rūpniecības. Lauksaimniecības pacelšanas nepieciešamība kā eepreekšnoteikums rūpniecības paplašināšanai. Strādniecības eenteresitība ražā. Ražas atkarīgums no rūpniecības.

b) Strādneeku un zemneeku kara saveenība. Zemes izpostīšana imperialistiskā un pilsoņu kara laikā. Kapēc bij vajadzīga pārtikas repartīcija. Pāreja no repartīcijas uz pārtikas nodokli.

c) Kas ir jaunā ekonomiskā politika. Tirdzniecības brīvība kā l/s. attīstības dzinejspēks. Brīvās tirdzniecības breesmas. Komandējošo virsotņu nozīme (dzelzsceļi, leelrūpniecība, zeme, ārejās tirdzniecības monopols). Caur jep'u uz zocialismu.

Lit: Ļeņins — Pārtikas nodoklis. („Spartaka“ izdev.)  
Jaroslavskis — Учебник политроты для деревни. Часть II.

## 8. SARUNA

(Turpinājums)

a) Ko devis Jep's. Rūpniecības un lauksaimniecības attīstība. Sašneegumi pa galvenām nozarem.

b) Ekonomiskā saikne. Mūsu saimnieciskās attīstības tempa pātrīnāšanas nepieciešamība. Pamatkapitāla atjaunošana rūpniecībā un l/s. attīstība (metāla piemērs). Jep'a attīstīšanās šādā. Noma un algots darbs. Mājrūpniecība. Pārtikušo budžu slāņa saimniecību attīstība un palīdzības pastiprināšana nemantīgai un videjai zemniecībai. Cerība uz zocialistisko saimniecības elementu augšanu sādžā.

Lit: Staļins — Крестьянский вопрос. Bucharins —  
Путь к социализму и раб.-крестьянский союз. Rikovs — Доклад  
о кооперации на XIV. партконференц.

## 9. SARUNA

### Кооперација

a) Кооперација — saiknes eerocis. Padomjvaras atteecības pret privattirdzniecību. Patēretāju кооперација. Patēretāju кооперациjas un кооперато eedzīvotāju peeaugums.

b) Kreūtikoоперација. Lauksaimniecības kredīts. Kreditkoоперација.

c) Саур кооперацију уз зocialismu. Ražošanas кооперација. Ļeņins par кооперацију. Kapēc саур кооперацију мēs nonāksim pee зocialisma.

Lit: Ļeņins — О кооперации. Rikovs — Доклад о кооп.

## 10. SARUNA

### Arseju pretsādžu

a) Saimnieciskā saikne. Lauksaimniecības attīstība. Кооперација. Sādžu elektrifikација. Naudas реформа. Zemās cenās. Nodokļi. Pagasta budžets.



b) Politiskā un kulturelā saikne. Padomju atdzīvinašana. Bezpartejiskā zemniecības aktīva rādīšana ap partiju. Pilsētas palīdzība sādža. (kultūrpārstāvība). Sādžas eedzīvotāju kulturelā līmeņa pacelšana.

c) Trockisms un lozungs: „Ar seju pret sādžu“. Zemniecības nenovērtēšana — trockisma galvenā kļūda.

d) Ko nozīmē lozungs — „Ar seju pret sādžu“. Saiknes nostiprināšana ar zemniecību — strādneeku šķiras galvenais uzdevums. Profetiariata hegemonija — ļeņinisma galvenā ideja.

Lit: Zinovjevs — Strādneeku šķira un zemniecība.

## 11. SARUNA

1905. gads

a) 1905. gada revolūcijas sagatavošana. Leelineeki un mazineeki. II. partijas kongress. Kā leelineeki un mazineeki skatījās uz partiju. 1905. g. revolucionārā kustība.

b) Notikumu gaita. 9. janvāris. Streiku un zemniecības nemeeru pēaaugums. Sacelšanās armijā un flotē. Oktobra notikumi. Strādneeku Deputātu Padomes. Decembra notikumi. Sakaušanas eemesli.

Lit: Ļeņins — 1905. год. 9. — 13. janvāris „Prometeja“ izd.

## 12. SARUNA

(Turpinājums)

a) Leelineeki un mazineeki 1905. gadā. Šķiru atteicību novērtējums no leelineekiem un mazineekiem 1905. g. Buržuazijas kontrevolucionārā loma. Strādniecības vadošā loma revolūcijā un zemniecība. Mazineeki liberalās buržuazijas astē. Leelineeku taktikas attaisnošanās revolūcijas gaitā.

b) Beedra Trocka kļūdas 1905. gadā. Zemniecības nenovērtēšana. Neticība strādneeku šķiras spēkiem (neticība strādneeku vadonībai pār zemniecību).

c) Revolūcijas sakaušana un leelineeku taktika. Partijas uzdevumi reakcijas gados: atkāpšanās bez panikas, ciņa dēļ masām, ciņa dēļ partijas.

Lit: Zinovjevs — История РКП; Сталин — О троцкизме.

## 13. SARUNA

1917. gads

a) Pasaules karš. Kara imperialistiskais raksturs. Ļeņina lozungi: imperialistiskā kara pārvēršana pilsoņu karā. Leelineeki par „savas“ valdības sakaušanu imperialistiskā karā. Trocka pozīcija: „ne uzvaras, ne sakaušanu“.

b) No Februāra uz Oktobri. 1905. un 1917. gads. Pagaidvaldība — buržuazijas valdība. Mazineeku un eseru nodevība. Leelineeku lozungi. Padomes un viņu loma 1917. g. revolūcijā. Kādi apstākļi bij nepēecēšami preekš Oktobra uzvaras.

Literatura: Ļeņins — Февральская революция (сборн. статей). Пiontkovskis — Февральская революция.

## 14. SARUNA

(Turpinājums)

a) Oktobra revolūcija. Partija — bruņotas sacelšanās organiza-



tors. Notikumu gaita Petrogradā un Maskavā. Nepareizs Oktobra attēlojums no b. Trocka.

b) Uzvaras nostiprinašana. Padomju valdības pirmee dekreti. No Sarkanās gvardes uz Sarkanu armiju. Pilsoņkarš nostiprinaja Oktobra uzvaru.

Literatūra: Staļins — Ļeņinisma pamati. Džons Rids — 10 deenas, kuras satricināja pasauli. Staļins un Kameņevs — Ļeņinisms vaj trockisms.

## 15. SARUNA

### Partija pee Jep'a

a) 1923. gada diskusija. Partijas eekšējā demokratija. Vecās gvardes loma. Vaj ir peelaižamas frakcijas un nogrupejumi. Partija un valsts aparats. Par ko opozicija (vadita no b. Trocka) apvainoja partijas CK.

b) Partijas sakari ar strādneeku masam. Vaj dzīve attaisnoja opozicijas teoriju. Ļeņiniskais eesaukums. Bezpartejisko peevilkšana padomēs, zavodu komitejās u. t. t. Sakari ar masam. Partijas vadošā loma.

c) Partija un zemneecība. Zemneeku uzņemšana partijā. Kapēc mūsu partija strādneeciska, bet ne strādneeciski-zemneeciska.

Literatūra: Staļins — Крестьянский вопрос. Tas pats — О троцкизме. Staļins un Kameņevs — Ļeņinisms vaj trockisms.

## 16. SARUNA

### Partijas veenība.

a) Partijas uzbūve. Partijas šūniņa. No partijas šūniņas līdz CK. Partijas CK nozīme. Kas ir demokratisks centralisms. Disciplina.

b) Nesameerība un cīņa ar sīkburžujiskeem novirzeeneem. Sīkburžujisko slāņu eespaiids uz partiju. Ne formelās, bet pateesās veenības nepeeecešamība.

c) Cīņa ar trockismu. Trockisms kā sīkburžujiska strāva. Idejiskās cīņas nepeeecešamība ar trockismu.

Literatūra: Staļins — О троцкизме. Tas pats — Ļeņinisms vaj trockisms. KKP statuti („Prometeja“ izd.). Kaganovičs — Как построена РКП.

## 17. SARUNA

### Kominterne

a) Revolucionārās sadursmes. Kreevijas revolucijas eespaiids uz revolucionaro kustību. Revolucionarās kustības augšana. Revolucija Vācijā (Vilhelma gāšana, pirmās Padomes, „Spartaka“ Saveenība, K. Liebknechta un R. Luksemburg noslepkavošana, mazineeku nodevigā loma). Sakaušanas eemesli.

b) Kominternes dibinašana un augšana. Pirmais kongress. Ļeņina un KKP loma Kominternes attīstībā.



c) Kominternes saveenibneeki. Zemneeku Internacionale. Revolucionārās kustības pēaugsms Austrumos (Ķīnā, Turcijā, Indijā u. t. t.). Austrumtautu nacionalās atbrīvošanās cīņas — nozīme.

Literatura: Ļeņins un Zinovjevs — Коммунистический Интернационал. „Cīņas Beedrs“ — („Spart.“ izd.).

## 18. SARUNA

(Turpinājums)

a) Revolucionārās sacelšanās 1923. gadā Vācijā un Bulgārijā. Revolucionārās kustības pēaugsms šajās valstīs. Notikumu gaita Vācijā un Bulgārijā. Revolūcijas mācības. Kapitalisma laicīgā stabilizācija.

b) Cīņa dēļ masam. Veenotā fronte. Amsterdamas Internacionale un Arodinternacionale („Profinterne“).

c) ZPRS un Kominterne. ZPRS eespaida augšana starptautiskā revolucionārā kustībā.

Literatura: „Cīņas Beedrs“. Staļins — Итоги XIV партийной конференции РКП.

## 19. SARUNA

### Jaunatnes Kominterne

a) Kā dzīvo un cīnās strādneeku jaunatne Reetumos. Jaunatnes dzīve Reetumos un ZPRS. Komjaunsaveenības ekonomiskā un politiskā cīņa ar buržuaziju. Komjaunsaveenība un jaunatnes dzeltenās organizācijas.

b) Kom. Jaun. Internacionale un Austrumi. Dubultotā verdzinašana Austrumos. Jaunatnes loma nacionalā atbrīvošanās kustībā. Zimpatijas pret ZPRS. KJI eespaida pēaugsšana Austrumu jauntnē.

c) KJI un Kominterne. Kom. Jaun. Internac. — Kominternes palīgs. KĻKJS un KJI. Komjaunatnes Internacionales leelineecizācijas uzdevumi.

Literatura: Miroševskis — ИИМ (изд. „Мол. Гвард.“). Raksti žurnālā „Jauni Ceļi“.

---

## LEKCIJU CIKLS

(Kolonijas lasammājās, jaunatnes sekcijās un klubos.)

### I. DABAS ZINATNES

1. Zeme un saule. (Lekcijas uzdevums — eepazīstināt eeintēretos ar zemes izcelšanos un viņas veetu saules zistemā. Pēc lekcijam katrā ziņā vajaga eerosinat domu apmaiņu. Lektoram eeteicams vaditees no sekošām tēzem. Teiktais atteecinams arī uz turpmakām lekcijam).

Zeme simtstūkstošus gadus atpakaļ un tagad. Vulkaniskee izverdumi, ko viņi peerāda. Kanta-Laplasa hipotezes. Saules zistema. Miglaji. Pasauļu izcelšanās un bojā eja, kā mēs to redzam kosmosā. No ka sastāv saule, zvaigznes, zeme. Geoloģiskee periodi. Dzīvības rašanās un attīstība. Vaj tagad ir apstājees zemes un dzīvības attīstības process. Vaj uz citām plane-



tam ir dzīvība. Vaj eespējama starpplanetu satiksme. Saules loma dzīvības attīstībā un pastāvēšanā. Saule — dzīvība.

Literatūra: Meijers — Pasaules izcelšanās. Hekels — Pasaules miklas. Kadegs — Dzīvības izcelšanās. Klusais — I dabas zinātnēm (Darba kalendārs 1921. g.). Silarajs — Revolūcijz debesu telpā, krājumā „Oktobra Paaudze“. Kreevu valodā: Фламмая рион — Астрономия. Малинин — История мира.

2. Cilveka izcelšanās un viņa nākotne. Patreizejee augstakee dzīveeki un mērkaķi. Izrakumi—cilveka pagātnes liecība. Vaj cilveks cēlees no mērkaķa. Hipotezes par cilveka izcelšanos. Dzīvības formu evolūcija. Peerādījumi, ka cilveka organisms jo projam attīstas. Kas ir rāsas, viņu izcelšanās. Cilveka nākotne un nākotnes cilveks. Kas katram jadara, lai tuvinatu cilveci nākotnes augstakam tipam. Vaj katrs jauneets ir atbildīgs par cilveces nākotni. Jauneesu uzdevumi.

Literatūra: Darvins — Sugu izcelšanās dabā. Kadegs — Dzīvības izcelšanās. Makstis — „Pee cilveces šūpuļa“ raksts krājumā „Oktobra Paaudze“. Beļše — Cilveka izcelšanās. Klusais — Dzīvības noslēpums, raksts „Darba Kalendarā“ 1921. g. Рубакин — Как появились люди на земле. Понятский — Происхождение человека.

3. Kas sagaida cilvekus un zemi nākotnē. Kas ir nāve. Kapēc dzīveeki mirst. Kapēc cilveks novecojas. Vecuma eemesli. Cilveku cīņa pret vecumu un tās rezultāti. Mūžīgā dzīvība. Pasaules bojā eesanas varbūtība. Saule, kometas, zvaigznes. Mirušais mēnesis. Zalpetera izstākšana. Hipotezes par pasaules bojā eesānu. Vaj var būt pasaulei gals.

Literatūra: Meijers — Pasaules bojā eesāna. Silarajs — (skati augstak). Klusais — Cīņa pret vecumu, raksts „Darba Kalendarā“ 1921. g., no 160.—167. lpp. Hekels — Pasaules miklas. Меџниковс — Студияс пар cilveka dabu. Клейн — Солнце. Клейн — Астрономические вечера. Аррениус — Происхождение миров.

## II IZ KULTURVĒSTURES

4. Uz laika mašinas (vispārejee jēdzeeni par cilveces attīstību). Pirmatnejā cilveka eeroči un teņnika. Paeet laiks, un cilveks arveenu vairak uzvar dabu. Rokam nāk palīgā mašīna. Kaleja āmurs un tagadejais tvaika veseris. Audeja un patreizejā tekstilmašīna. Kaplis un traktors. Viduslaiku darbnica un gigants-zavods. Plosts un oceanu milzenis-kuģis. Zemneeka būdiņa un Amerikas 60 stāvu nams. Cilveka spēks un tvaika turbīne. Kara teņnika, aviācija. Uz teņnikas mašinas pretim jaunai dzīvei nākotnē.

Literatūra: Teņnikas brīnumi, 1913. g. izdev. Степанов — Электрificazioneя РСФСР. Корбин — Успехи техники. Берлин — Царица мира машина. Рюмин — Чудеса техники.

5. No skalalīdz elektriskai lampiņai. Kā avižu pārdevejs zēns Edisons kļuva par pasaulsslavenu zinātneeku-izgudrotāju. Viņa izgudrojumi. Kas ir elektrība. Atomu teorija. Kā laudis sāka peeleetot elektrisko enerģiju savām vajadzībām. Pēdejee teņnikas sasneegumi elektrības peeleetošajā Padomjrepublikas elektrifikācijas plans. „Elektrifikacija plus Padomjvara — ir komunisms“.

Literatūra: Klusais — KZFPR elektrifikācijas plans, raksts žurnālā „Zocialistiskā Kultura“ Nr. 1. Klusais — Kas ir elektrība? raksts „Darba Kalend.“ 1921. g. Klusais — „Padomjzemes elektriskā lampiņa“, raksts krājumā „Oktobra Paaudze“. Степанов — Электрificazioneя РСФСР. No daļliteratūras: Klusais — Kad zibens būs mūsu. Lauku skices, „Spartaka“ izdevn. 1922. g. Богдановс — Сарканā zvaigzne.



6. Būt vaj nebūt kulturai (kulturas kracha varbūtības apskats). Pasaulssaimniecība un kapitalisms. Viņa pretrunas un savstarpejā cīņa. Iztnīšanās eroču un tehnikas attīstība. Sasneegumi artilerijā, aviācijā, kara ķīmijā. Bruņošānās un proletariāts. Fiziskā iztnīcība vaj cīņā par komunismu. Vispasaules proletariskā revolūcija. Cīņa dēļ kulturas pastāvēšanas zemes virsū.

Literatūra: Kompartijas taktika Latvijā, „Spartaka“ izdevn. 1922. g. „Cīņas Beedrs“, raksti par pasaulssaimniecību (no Stučkas un Pečaka.) Leņins — Imperialisms kā kapit. jaunākais posms. Bucharins — Pasaulssaimniecība un imperialism, II, V., VII., XIII., un XIV. nodaļās. Daniševskis — Zocialistiskās revolūcijas preekšvakarā, no 13.—17. nodaļai. Pavlovičs — Kas ir imperialism, Peterpils izd. 20. g. J. Staļins — „Vaj mēs uzcelsim zocialismu“ — raksts žurnālā „Jauni Ceļi“ Nr. 6. 25. g.

### III. DEEVS—KAPITALA KAREIVIS

(Pret reliģiju).

7. Kapēc dzimst deevi (reliģijas izcelšanās). Pirmatnejā cilveka bailes no dabas spēkeem. Dabas spēku peelūgšana (animisms)—ticības pirm-sākums. Meegs un nāve. Gars un meesa. Gars—kautkas atšķirigs no meesas. Pirmatnejā animisma pārvēršanās veendeevībā. Preesteru loma. Kristīgās ticības izcelšanās. Pirmatnejā un tagadejā kristīgā ticība. Kur ir bebesis. Cik deeveem vajaga būt pasaulē (dažādo tautu ticību uzskats). Zeme peeder darbļaudim.

Literatūra: Hekels — Pasaules miklas. Lafargs — Kapitāla ticība. Stepanovs un Bogdanovs — Politiskā ekonomija, nodaļās par ideoloģijas izcelšanos un attīstību. Рейснер — Нужно ли верить в бога. Ярославский — Как рoдятся и умирают боги. Ярославский — Библия для верующих и неверующих. Лафарг — На капиталистической каторге.

8. Deevu karš (ticību savstarpejā cīņa vēsturē) Reliģiozee kari (krusta kari) un viņu zocialee cēloņi. Valdošā ticība—politiskās varas eeročis. Neticigo vajašana. Inkvizīcija un ļaužu dedzinašana. Apspeesto šķiru kustības reliģiozais raksturs (Zemneeku kari, Luters, Mūncers u. t. t.). Ticību savstarpejā cīņa. Proletariāts — bezdeevis. „Dzīvā“ un „nedzīvā“ baznīca Padomjzemē. Reliģijas nākotne. Kas jādara katram proletareetim.

Literatūra: ta pati, kas eepreekšejai tēmai. Izmantojama arī nākošai sarunai uzrādītā.

9. Deevs — kapitalisma kareivis (reliģija un zinātne). Kristīgā morale un kapitalistu praktika. „Tev nebūs nokaut“ — un imperialistiskais karš (kurā iznīka 36 miljoni cilveku.) Reliģija — akla ticība. Reliģijas reakcionarisms. Brīvās domas un zinātneeku vajašana vēsturē: Galilejs, Bruno, Guttenbergs, Darvins u. c. Proletariāta pasaulesuzskata zinātniskums — marksisms. Vaj eespējams sameerināt reliģiju ar zinātni. Vaj cilveki kļūs nemoraliski, ja pārstās ticēt. Šķiras intereses — augstākā morale. Deevs — kapitalisma kareivis.

Literatūra: Roziņš-Āzis — Zocialisma katķisms. Kompartijas taktika Latvijā, „Spart.“ izdev. 148.—151. lpp. Komunisma Abece, nodaļa par reliģiju. Lafargs — Kapitāla ticība. Bebelis — Seeveete un zocialisms. Jessens — Kulturvēsture. Бебель — Христианство и социализм. Лафарг — На капиталистической каторге. Степанов — Мысли о религии. Сухов — Религия в свете современной науки.

### IV. KĀ JADŽĪVO JAUNATNEI

10. Milestība, ģimene un privatīpašums (kā jadzīvo). Kopdzīve pirmatnejā sabeedrībā. Seeveete—ģimenes organizators (matriarchats).



Preču sabēdriba un vīrešu varas attistība (patriarchats). Ģimene preču sabēdribā—kā pirkšanas-pārdošanas rezultāts. Privatīpašuma atteicības—mīlestības veetā. Lišķība un eekšējā izvirtība buržujiskā ģimenē. Prostitūcija — kā viņas rezultāts. Buržujiskās ģimenes iznīkšana. Mīlestība nākotnē un viņas loma. Ko saka zinātnieki par cilvēka dzimumdzīvi. Kā jādzīvo jaunatnē.

Literatūra: Ļeņins — Jaunatnē. Engels — Ģimenes, privatīpašuma un valsts izcelšanās. Bebel — Seevete un socialisms. Komūnisma Abece (atteicīga nodaļa par ģimeni). Daniševskis — Social. revolūcijas preekšvakarā, nodaļa par populāciju. Daiļliteratūra: Mopasans — Mīlais draugs. Zolā — Parīze.

11. Kas ir laime (par beedrisko zolidaritāti). Buržuazijas pasaulesuzskats. Meetpilsoņu laime—„savš kaktiņš“. Ģimenes apstākļi un sabēdriskās intereses. „Tēvi un dēli“ — paaudžu sadarbība. Strādneeka laime—savas šķiras atsvabinašana. Šķiras interešu izpildīšana — atsevišķa cilvēka laime. Ko grib kompartija.

Literatūra: Ļeņins — Jaunatnē. Kautskis — Ētika un materialistiskā vēstures sapratne. Kolontai — Ģimene un komūnistiskā sabēdriba. Daiļliteratūra: Gorkijs — Dibenā. Tas pats — Māte. Tas pats — Ļaudis. A. Franss — Deevem slāpst. Voiņičs — Dundurs. A. Upits — Zeemeļa vējš. Klusais — Nemeera sirotājs. Bogdanovs — Sarkanā zvaigzne. Богданов — Инженер Мэни. R. Eidemānis — Eelenktee.

12. Taisnība un meli mūsu deenās (Šķiru interešu pretešķības un atsevišķa beedra uzdevumi). Socialais instinkts pē sabēdriskēem dzīvneekēm. Viņa attistība dabiskās izlases ceļā (ciņa dēļ pastāvešanas) Moralisko jūtu izcelšanās. Morales atkarība no sabēdriskās eekārtas. Moralisko normu pārmaiņa. Padevības un paklausības morale — kapitāla eerocis. Lišķība — buržujiskās morale pamats. Divas morāļu sistēmas: preekšungeem un kalpeem. Sabēdriskā un šķiras morale. Uzvešanās normas revolūcijas laikmetā. „Revolūcijas glābšana — augstākais likums“. Šķiras intereses — vispareizākā morale Jaunatnes uzdevumi.

Literatūra: Ļeņins — Jaunatnē. Stučka — Proletariāta likumbība. Kautskis — Ētika un materialistiskā vēstures sapratne. Darvins — Sugu izcelšanās dabā. A. Upits — Zeemeļa vējš. Voiņičs — Dundurs (Обол.). R. Eidemānis — Eelenktee. Al. Ceplis — Noleedzeji.

## V. BALTLATVIJA

13. Latvijas nākotne pēeder revolūcijai. Tagadejās Latvijas nodibinašanās. Valsts eekārta — konstitūcija. Teesību ņemšana jaunatnē līdz 21. g. Latvijas ekonomika. Bagatību izpārdošana. Vaj Latvija spējīga ekonomiski pastāvet un attistitees. Buržuazijas politika. Baltais terors. Ko viņš peerāda. Šķiru atteicību noskaidrošanās un paasinašanās. Latvijas Kompartijas uzdevumi. Latvijas Komjaunatne zemgrīdē. Latvijas ritdeena pēeder revolūcijai.

Literatūra: P. Stučka — Darbs un zeme (nodaļas par Latvijas zemneecību no 245.—317. lpp.). Stučka — Latvijas „visleelākās“ partijas polit. bankrōts. Stučka — Latvijas krīze. Stučka — raksti „Cīņas Beedri.“ Klusais — Kapitalisma atjaunošanas mēģinājums Latvijā. Pilats — Politiskās partijas Latvijā. K. Leepa — Baltā Latvijā. Bērziņš-Andersons — Nost komunistus. Tas pats — Latvijas „demokratijas“ pamati. Kompartijas taktika Latvijā, „Spart.“ izd. Pretim jaunām kaujam, „Spart.“ izd. 1920. g. Raksti par Baltlatviju žurnālos: „Darbs“, „Jauni Ceļi“ un krājumā „Oktōbra Paaudze“.